Історія Ірини Донової - учасниці обласного конкурсу «Жінка Донеччини 2026 року», в номінації «Сила добра та єдності»

Ця розповідь — про Ірину Донову, жінку, чиє життя двічі починалося з нуля через втрату дому внаслідок війни. Замість того щоб зосередитися на власній розгубленості, вона спрямувала свій досвід на підтримку інших.

Сьогодні вона допомагає землякам, які опинилися далеко від малої батьківщини, адаптуватися до життя в новому регіоні.

А починалося все у рідному Добропіллі на Донеччині. Юність минула в Донецьку, де були плани на майбутнє, перше житло та робота. Проте у 2014 році через окупацію Ірина вперше мусила залишити все й повернутися до Добропілля.

Згодом життя увійшло у звичне русло: вона зустріла чоловіка, створила сім'ю, народила двох доньок. Вони знову облаштували затишний дім серед рідних і друзів. Та у липні 2025 року через загрозу безпеці дітей Ірина знову була змушена зачинити двері свого дому та виїхати до Шептицького — міста-побратима Добропілля.

Переїзд на захід України став серйозним викликом. Маючи власний досвід вимушеного переселення, вона розуміла, з якими побутовими й психологічними труднощами стикаються люди в подібній ситуації. «Коли сама проходиш через переселення, добре розумієш, як важливо мати поруч людей, які підтримають і допоможуть. Я знала, як непросто починати все наново, тому хотіла зробити все можливе, щоб мої земляки не залишалися сам на сам із проблемами», — згадує Ірина.

У вересні 2025 року вона виступила з ініціативою щодо створення простору для підтримки земляків, а в жовтні у Шептицькому запрацював гуманітарний хаб «Добропільщина — сила єднання!», який очолила Ірина. У хабі переселенці отримують не лише речі першої необхідності, а й правову, соціальну та психологічну допомогу. Для дітей організовують творчі заняття та майстер-класи, що допомагає малечі відволіктися від тривог.

За рік роботи Ірина налагодила співпрацю з багатьма партнерами та організаціями: проєктом «Шелтер Шептицький», фондами «Рокада», «Право на захист», «Регіон Карпат NEEKA», «Шпиталем імені Митрополита Андрея Шептицького», ГО «Птаха України», місцевою владою та церковними спільнотами. Завдяки цьому переселенці проходять медичні огляди, отримують юридичну підтримку та мають змогу відвідувати культурні заходи. Також хаб долучається до ініціатив на підтримку ЗСУ та вшанування пам'яті полеглих захисників.

Станом на жовтень 2026 року на обліку у хабі перебуває понад 700 людей. Ірина допомагає кожному, хто звертається, приділяючи увагу та знаходячи час для розв'язання життєвих питань. Окрім цього, вона бере участь у роботі Ради з питань ВПО при Добропільській міській військовій адміністрації, аналогічної ради у Шептицькій громаді та житлових комісій, де відстоює права переселенців.

Історія Ірини Донової — це приклад того, як особистий досвід подолання труднощів може стати основою для системної допомоги іншим людям і розвитку громади.